

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

विल्लूर् नडादूर् श्री करुणाकराचार्येण विरचितम्
॥ नवनीतहनुमत् शतकम् ॥
(॥ प्राभञ्जनिप्रास शतकम् ॥)

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font. Our sincere thanks to Sri N. Ananthanarayana of Chennai for his help in the preparation of this document.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
॥ नवनीतहनुमत् शतकम् ॥

1. प्रारम्भप्रकरणम्

नवनीतमयं नौमि नवसंवत्सरे कपिम्।
नवमीजपदासक्तं नवव्याकृतिपण्डितम् ॥ १ ॥

निषङ्गी नवनीतेन निषङ्गी स्वजनेषु च।
निषङ्गी यजुषां लक्ष्ये निषङ्गी क्षेमदोऽस्तु मे ॥ २ ॥

नवनीतविलिप्ताङ्गी नवनीतविलेपनम्।
नवं चक्रे यदीयानां नवं मां तनुतादयम् ॥ ३ ॥

नटढक्काजसूत्राणां स्फुटं वेत्ता गिरां मुनेः।
घटजस्य हृदं केतुपटस्थः क्षेमदोऽस्तु मे ॥ ४ ॥

अनुमानवतां श्रेष्ठो हनुमानस्तु मे श्रियै।
मनुवंश्यहरेर्नाम्ना मनुमानिति विश्रुतः ॥ ५ ॥

अञ्जनाभतनौ रक्तं अञ्जनातनयं भजे।
भञ्जनं द्विषतां धत्ते रञ्जनं स्वजनस्य यः ॥ ६ ॥

रामाङ्गवर्णनं कृत्वा श्यामां रामस्य सुन्दरीम्।
भा-मा-पूर्णमुखीं चक्रे यो मां पायात् स मरुतिः ॥ ७ ॥

बाहुवेगेऽतुलं लोके प्राहुर्यं स कपीश्वरः।
राहुमातुर्निहन्ता मां राहुकेतुभयादवेत् ॥ ८ ॥

मन्देतरदयायुक्तं मन्दसोदरमन्त्रिणम्।
मन्दपीडानिवृत्यर्थं मन्दरेण समं भजे ॥ ९ ॥

आयुषाऽथ सुदीर्घेण वायुसूनुमलङ्कृतम् ।
ना युतस्सेवमानस्स्यादायुषा महता भुवि ॥ १० ॥

हेमाचलसमाकारं रामाङ्घ्रिरतमाश्रये ।
सामादिवेदसारज्ञं सीमातीतयशोनिधिम् ॥ ११ ॥

स पिता पवनो यस्य कपिवर्यश्च केसरी ।
अपिवद्वचनं यस्य कपिसिंहस्स मामवेत् ॥ १२ ॥

स्कन्दतातांशमूर्तिर्यो मन्दतातेन शिक्षितः ।
कन्दुकीकृतकैलासनन्दनारिस्स मामवेत् ॥ १३ ॥

वातात्मजातमीडेऽहं सीताशोकहरं कपिम् ।
पातालाद्भवनाम्नो मां पाताऽस्ते यस्य विक्रमः ॥ १४ ॥

करिराजगतौ मायानरि विष्णौ सदा रतः ।
अरिनाशमसौ कृत्वा परिपातु कपिस्स माम् ॥ १५ ॥

पलाशदण्डपाणिस्सन् पलाशनिधनं दधत् ।
फलाशाक्ष्यसूर्योऽव्यात् मलान्याश्वपहत्य माम् ॥ १६ ॥

हरिपादरतो नित्यं हरिराजस्य मन्त्रिषु ।
गरिमादिसुसिद्ध्याढ्यः हरिभक्तिं दधातु मे ॥ १७ ॥

हस्ते भेषजगोत्रेन्द्रं हस्तिवक्त्रपितुः प्रियम् ।
मस्तके च दधत् पायात् निस्तुलो मां कपीश्वरः ॥ १८ ॥

नादागमरसज्ञोऽयं पादाब्जे ध्यायतस्सदा ।
वेदाननस्य सर्वस्वं दाता मे नात्र संशयः ॥ १९ ॥

वरुणालयमातीर्णः करुणामिव रूपिणीम् ।
तरुमूले समासेवी कुरुतात् करुणां मयि ॥ २० ॥

2. अच् - प्रकरणम्

अङ्गदादिनुतो दद्यात् मङ्गलं मारुतिर्मम।
रङ्गनाथरते तस्मिन् तुङ्गकीर्ती रतेस्सदा ॥ २१ ॥

आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् सानन्दान् तनुतात् नतान्।
वीनं दमयतो वेगात् सानन्दो यस्य राघवः ॥ २२ ॥

इनमीडे हरीन्द्रैस्तं पनसादिभिरानतम्।
वनवासरते सक्तं जनकस्य गिरा हरौ ॥ २३ ॥

ईरयन्तं सदा रामतारकं तमहं भजे।
नीरधिं प्रसमुत्तिर्णं कीरवाण्याः कृते कपिम् ॥ २४ ॥

उदये द्युमणिं स्वीये उदये ग्रसितुं प्लुतः।
हृदयं मेऽधिरूढस्सन् सदयं संप्रसीदतु ॥ २५ ॥

ऊनकार्यरतात्तस्मात् हीनराक्षसपुङ्गवात्।
येन देव्युद्धता चित्तं तेन मे नाथवत् सदा ॥ २६ ॥

ऋक्षवृद्धवचोवृद्धः यक्षजातारिपौ रतः।
रक्षसां नाशको भूयाद्रक्षणाय सदा मम ॥ २७ ॥

ऋणाति निजगानेन घोणाहरिसमाकृतिः।
वीणामुनेश्च जेताऽयं शोणायितहनुः कपिः ॥ २८ ॥

एक एव समर्थो योऽशोककाननभञ्जने।
साकमेष मया भूयात् पाकचिन्ता हरन् मम ॥ २९ ॥

ऐन्द्रशत्रुकपेर्मित्रं ऐन्द्रव्याकृतिवल्लभम्।
ऐन्द्रिकाकाक्षिहारीष्टं सान्द्रभक्तिरहं भजे ॥ ३० ॥

ओघमेघस्स्वनो वाग्मी मेघनादरणेऽस्त्रजम्।
मोघमाकलयद्वन्धं राघवे भक्तिमान् कपिः ॥ ३१ ॥

औषधधाद्रिधरो जैत्रघोषदो ध्वजमास्थितः ।
तोषदः पाण्डवानीके भीष्यन् कुरुवाहिनीम् ॥ ३२ ॥

अं सदा भावयन्तं तं अंसदेशे निजे स्थितम् ।
संसरत्तापहर्तारं तं सरण्युसुतं भजे ॥ ३३ ॥

अ इत्यभिधया ख्याते स इन्धे भक्तिमान् कपिः ।
अ-इ-उण् मुखसूत्राणां य इहैको रहस्यवित् ॥ ३४ ॥

3. हल् - प्रकरणम्

कनकाचलसङ्काशः मनसा धृतराघवः ।
पनसापूर्णकुक्षिर्मे धनमैन्द्रं ददातु सः ॥ ३५ ॥

खगराजसमो वीर्यं खगसंपातिवाक्यतः ।
सगरात्मजतामाप्तं गगनेन तरन्नवेत् ॥ ३६ ॥

गतिमान् मतिमानेषु पतिदूतस्समागतः ।
इति यो मानितो देव्या पतितं पालयेत् स माम् ॥ ३७ ॥

घनमध्ये चरन् लङ्कावनमध्येऽथ जानकीम् ।
घनदुःखादवन्पातु धनदानुजभीतिदः ॥ ३८ ॥

ङादिशब्दं न जानेऽहं वेदिवह्निरिव ज्वलन् ।
आदिमूलपदे सक्त ! स्वादिमूलर्क्ष ! रक्ष माम् ॥ ३९ ॥

चयं सर्वकलानाञ्च जयं सर्वरणेष्वपि ।
अयं चापि ददद्रक्षेत् अयं मां कपिपुङ्गवः ॥ ४० ॥

छायापतिविनेयोऽसौ मायानरि सदा रतः ।
मायाः क्लेशहरो वाग्भिः पायादस्मानपायतः ॥ ४१ ॥

जयं राघवसेनायां नयं वाचि निरन्तरम् ।
श्रियं चाऽपि सदा भक्तेष्वयं दत्ते महाकपिः ॥ ४२ ॥

झषकूर्मादिरूपेषु तुषबुद्धिं ददत् स्वयम्।
सुषमां राघवस्यैष झषमातनुते मतेः ॥ ४३ ॥

आदिरस्ति पदं नैव मेदिनीतनयाकृते।
सूदिताऽशोकदाव त्वं वादिभीकर ! रक्ष माम् ॥ ४४ ॥

टङ्कहस्तकृतं पुण्यं टङ्कयत् हरता सदा।
कङ्कराजप्रियेणाहं अङ्कितस्वहृदं भजे ॥ ४५ ॥

ठान्तं पादिं स्वयं छायाकान्तं नत्वाप्तवान् कपिः।
शान्तं रामं सदा ध्यायन् स्वान्तं भूषयतान्मम ॥ ४६ ॥

डमरोरुदितं सूत्रं कमलस्याप्ततो भजन्।
अमलस्वान्तगम्भीरः मम शं तनुतां कपिः ॥ ४७ ॥

ढालिवर्गं जयन् युद्धे मालिनं जम्बुपूर्वकम्।
वालिसोदरमन्त्री मां केलिमानवतात् कपिः ॥ ४८ ॥

णान्तकाव्यमहाहारे भान्तमेनं महाकपिम्।
शान्तमेवं भजत् चित्तं नान्तमेति मुदो मम ॥ ४९ ॥

तमसातीरवासी यं कमलादुःखहारिणम्।
तमसो दूरगं वक्ति नमसाऽहं वृणोमि तम् ॥ ५० ॥

थं तमौषधपूर्णं यः थं हरन् सुहृदामधात्।
थं ददत् भजतामेष थं परं भाति वानरः ॥ ५१ ॥

दयानिधिमहं मान्यं नयानमाश्रयं श्रये।
मयात्मजापतौ येन भयावतरणं कृतम् ॥ ५२ ॥

धनदानुजसैन्यं यो घनघोषेण भीषयन्।
वनमस्य बभञ्जसौ घनकान्तिरतो जयेत् ॥ ५३ ॥

नगराजसुतातिथ्यं खगराजजवस्स्वयम्।
न गतो कार्यसक्तोऽसावगदोऽस्तु सदा मम ॥ ५४ ॥

पलाशसैन्यहन्ताऽसौ कलासु कुशलः कपिः ।
नलादिसुहृदामिष्टो मलानि नुदतान्मम ॥ ५५ ॥

फलायते रविर्यस्य पलायन्ते निशाचराः ।
बलाद्यस्य परं भीताः कलादक्षो विभाति सः ॥ ५६ ॥

बलारिसुतहन्तुर्यो बलाधानपटुः कपिः ।
स लाभाय भवेदस्मै शिलायुधधरः प्रभुः ॥ ५७ ॥

भजतां क्षेमदो भक्त्या गजवक्त्रपितुः कपिः ।
निजवीर्योदितो नित्यं गजसंपत्प्रदोऽस्तु मे ॥ ५८ ॥

मनसोऽपि द्रुतं गच्छन् पनसादिभिरीडितः ।
घनवर्णे रतो रामे मनसि स्तात्सदा मम ॥ ५९ ॥

यक्षकन्या हता येन रक्षसां जातिमाश्रिता ।
पक्षमस्य जयं नेता रक्षतान्मारुतिस्स माम् ॥ ६० ॥

रजनीशमुखं रामं गजतुल्यगतिं च यः ।
सजयं कुरुते नित्यं भज तं वायुनन्दनम् ॥ ६१ ॥

लवतातरतं नौमि लवणाब्धिं पुरा तरन् ।
अवनं योऽतनोत्तस्या अवनीदुहितुः कपिः ॥ ६२ ॥

वनजायतनेत्रं तं मनसा चिन्तयन् सदा ।
कनकाचलसङ्काशो जनयेन्मम सद्गतिम् ॥ ६३ ॥

शतयोजनविस्तीर्णं प्लुतमब्धिमहं ततः ।
कृतराघवकैङ्कर्यं स्तुतमीडेऽपि सीतया ॥ ६४ ॥

षडङ्गानाप यो वेदान् फडं मत्वा वृतात् पुरा ।
अडन्धीरहितं सोऽयं जडं मां पालयेत् कपिः ॥ ६५ ॥

सवनादावशक्तोऽहं पवनात्मज ! ते कृपाम् ।
अवनायाश्रये दासः नवव्याकृतिपण्डित ! ॥ ६६ ॥

हलपद्धितिनाम्राढ्यां खलरावणपीडिताम्।
अलमेकः परित्रातुं मलनाशाय मेऽप्यसौ ॥ ६७ ॥

4. अङ्गवृत्तान्तप्रकरणम्

लङ्कारक्षकराक्षस्याश्शङ्कादायिभुजाबल !।
शङ्कादूरां शणेर्बुद्धिं शं कामपि च संपदम् ॥ ६८ ॥

अक्षराक्षसतातादिवक्षोभेदकसद्भुज !।
अक्षरास्यवरं कृत्वा रक्ष मां पवनात्मज ! ॥ ६९ ॥

भुजसारसमानीतनिजपक्षजय ! प्रभो !।
गजवक्त्रादिभिश्श्लाघ्य ! भजतः कुरु मे दयाम् ॥ ७० ॥

भुजमूले पुरा धृत्वा गजतुल्यगती प्रभू।
भजतादिति सुग्रीवं भजमानमहं भजे ॥ ७१ ॥

कार्यालये नराः केचित् वार्यादिसदृशाः स्थिताः।
आर्यालयानुकंपाया वार्यास्तान् बाधनान्मम ॥ ७२ ॥

नार्यासक्तिर्न ते धीर ! कार्याणां साधेन् क्षम !।
आर्यासक्ता सदा धीस्ते कार्यास्मिन् करुणा त्वया ॥ ७३ ॥

पुच्छवह्निमुपादाय स्वच्छलङ्कापुरीं दहन्।
कच्छपं चादिमं वोढा यच्छतात् कुशलं मम ॥ ७४ ॥

भेषजाद्रिभुजो भाति वेषमानुषसक्तधीः।
कोषपूरकवीक्षाढयो द्वेषलोभादिवारकः ॥ ७५ ॥

तरुभञ्जनदक्षेन ह्युरुविक्रम ! पाणिना।
कुरु भञ्जनमस्माकं करुणाकर ! पाप्मनाम् ॥ ७६ ॥

परपूर्दहने दक्ष ! वरवाल ! कपीश्वर !।
गरतुल्यानि पापानि हरतान्मामकान्यपि ॥ ७७ ॥

हरवीर्यसमुद्भूत ! परसैन्यविनाशक ! ।
परस्वे परदारे च हर मे विक्षणादिकम् ॥ ७८ ॥

गदया मण्डितः पाणिः सदया बुद्धिवृत्तयः ।
मदमानविहीनास्ते गदहारी त्वमेव मे ॥ ७९ ॥

मारुते स्वलनं ते नो ऊरुजातादिदर्शने ।
चारुते वर्णितेत्याहुः चारु मे त्वं व्रतं कुरु ॥ ८० ॥

अविनीता इमे धूर्ता अविनीताऽत्र ते स्थितिः ।
भवितेति क्षिपन्भाति सवित्रा गुरुमान् कपिः ॥ ८१ ॥

विनतापौत्रवीर्याणि विनतापुत्रसारथौ ।
विनतो वर्णयन्भाति विनते क्षेमदः कपिः ॥ ८२ ॥

मण्डलं मम भित्त्वाऽगात् चण्डवेगस्स चाऽण्डजः ।
पुण्डरीकाक्षदृष्टयेति चण्डरश्मिवचो भजन् ॥ ८३ ॥

वीर एष रतो नित्यं नीरजायतलोचने ।
सूरशिष्यो नतं पातु शूरवर्याभिवन्दितः ॥ ८४ ॥

धनुषा भूषिते सक्तो हनुमान् वारयेन्मम ।
अनुयाताङ्गदो नित्यं अनुयाताङ्गना मतीः ॥ ८५ ॥

हनुभूषणानामासौ तनुभूषणदर्शनात् ।
ननु तद्दम्पती गोप्ता क्व नु तत्सदृशो भवेत् ॥ ८६ ॥

ऋक्षराजवचोवृद्धो रक्षसां पुरमाश्रितः ।
अक्षमुख्यरिपुध्वंसी रक्षणं तनुतान्मम ॥ ८७ ॥

रामस्य चरितं प्रोच्य सामवाग् भरतं कपिः ।
ग्रामं नन्दिमुखं प्राप्य क्षेमसंयुक्तमातनोत् ॥ ८८ ॥

यथाऽयं प्रणतानस्मान् तथा वितनुतां सदा ।
कथामेतां हृदि न्यस्य पथा यातोऽसतामपि ॥ ८९ ॥

अञ्जनाचलवासी च कञ्जनामहरिर्हरिः ।
अञ्जनागर्भसंभूतो भञ्जकौ पाप्मनां मम ॥ १० ॥

अग्नीवान् राक्षसान् कृत्वा सुग्रीवप्रीतिकृत् कपिः ।
सुग्रीवः पञ्चवक्त्रैर्मां सुग्रीवं तनुतां नतम् ॥ ११ ॥

गीतान् सारथिना सर्वान् श्रोताऽयं केनचित् कपिः ।
सीतां श्रीरामवृत्तान्तैः पाता मां पातु सर्वदा ॥ १२ ॥

वातस्य तनयो लोके ताततुल्यबलः कपिः ।
जात एष सदा रक्षेत् वातरोगादिमज्जनम् ॥ १३ ॥

5. अर्चामूर्तिप्रकरणम्

केसरिक्षेत्रजो वक्त्रे केसरीन्द्रं पुरो दधत् ।
केसरीन्द्रौ निजास्येषु भासते नामपर्वते ॥ १४ ॥

नरसिंहे रतो नित्यं नरसिंहं पुरो दधत् ।
पुरं चोलहरेः कुर्वन् वरं भाति वरप्रदः ॥ १५ ॥

विश्वरूपधरो भाति विश्वमङ्गलदः कपिः ।
विश्वरक्षककेशानां विश्ववन्दितमन्दिरे ॥ १६ ॥

तुङ्गमूर्तिरयं भाति नङ्गनल्लूर्पुरे हरिः ।
अङ्ग ! वक्त्रे हरिं पश्यन् मङ्गलानि ददन्नते ॥ १७ ॥

द्वादशश्रीतनोः छात्रः द्वादशोऽनुचरैरयम् ।
ता दशाननमाः हर्ता मे दयेत पुरीस्थितः ॥ १८ ॥

आधिव्याधिहरो देवः यो धिया भजतो मम ।
साधितश्रीर्जलं दत्वा लोधिवीथ्यालयान्धुतः ॥ १९ ॥

आहरन् कूपपाथो मे मेहर्-चन्द-स्वापणे स्थितः ।
श्रीहरेः पार्श्वगो रक्षेत् श्रीहरिर्मारुतिस्सदा ॥ १०० ॥

वैकुण्ठविमोखोऽप्येष वैकुण्ठपतिसेवकः ।

वैकुण्ठसुखदो मेऽत्र वैकुण्ठकलिकल्मषः ॥ १०१ ॥

इति करुणाकरकविना कलिते प्रासातिसुन्दरे शतके ।

वैकुण्ठाधिपनिलये सेव्यो जुषतां स सुन्दरो नाम्ना ॥ १०२ ॥

मङ्गलायतने सक्तं सुन्दरं प्रति निर्मितम् ।

सुन्दरं शतकं दद्यात् मङ्गलं पठतामिदम् ॥ १०३ ॥

रङ्गलक्ष्मणप्रत्तयाख्यया शास्त्रसाहितीवल्लभः कविः ।

रङ्गलक्ष्मणाचार्यनिर्मितं गव्यलेपनं तं जगौ कपिम् ॥ १०४ ॥

॥ इति नवनीतहनुमत् शतकं समाप्तम् ॥